

Конопачення коробок і місць примикання перегородок.

Конопачення коробок віконних та дверних прорізів, тобто їх герметизація, потрібна для того, щоб захистити внутрішнє приміщення від холоду, вологи, пилу. Надійність і довговічність вікон і дверей на 80% залежить від якості монтажу і матеріалу стику між віконною чи дверною коробкою і стіною.

1. Законопачування віконних і дверних коробок

Для виконання робіт *традиційним способом* до початку конопачення віконних та дверних коробок перевіряють на міцність закріплення, вертикальність - рівнем чи виском, та кутником - прямокутність. В коробку вставляють хрестовину, зроблену за розміром прорізу коробки, і злегка скріплюють її клинами (для запобігання викривлення коробки)(рис.1).

Готують гіпсовий розчин на клейовій основі (50 г сухого столярного клею на 1 л води). Після цього проміжок між коробкою і стіною конопатять шлаковатою, клоччям, змоченим у гіпсовий розчин, будівельною повстю, або спеціальною монтажною піркою. При використанні клоччя, його ділять на окремі пасма або бавовняне ганчір'я

(ні в якому разі неможна використовувати шерстяне ганчір'я, так як в ньому з часом заводяться личинки молі). Якщо пази завширшки понад 20мм, у них перед конопаченням забивають рейки чи планки, попередньо обмотані клоччям та змочені гіпсовим розчином.

Конопатять за допомогою киянки (дерев'яного молотка) і дерев'яної або металеві конопатки. У паз вставляють широкий кінець конопатки і по її ручці б'ють киянкою. Конопатять так, щоб теплоізоляційний матеріал не доходив до рівня поверхні коробки на 2 – 3 см, який під

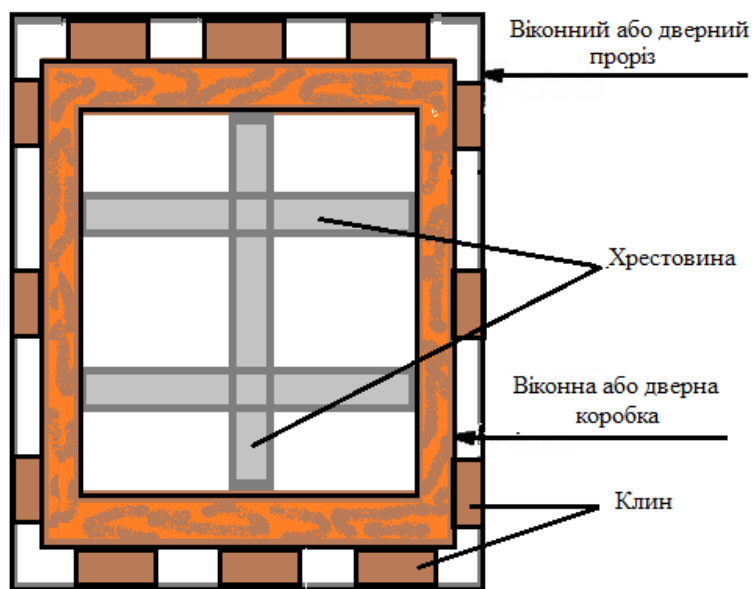

Рис.1. Закріплення коробки у віконному або дверному прорізі

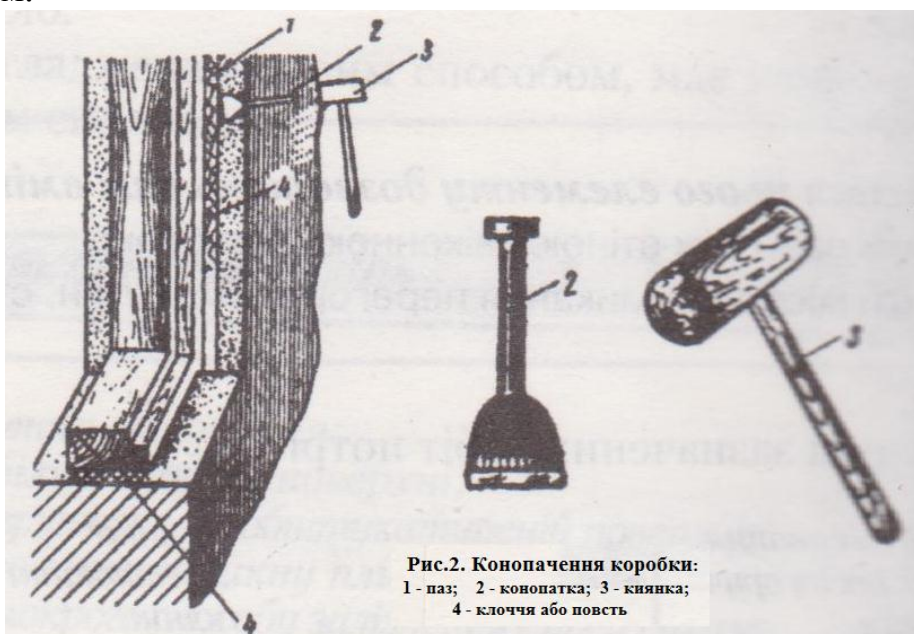

Рис.2. Конопачення коробки:
1 - паз; 2 - конопатка; 3 - киянка;
4 - клоччя або повсть

час обштукатурювання заповнюють розчином (рис.2). Видаляють хрестовину з коробки.

За *сучасними технологіями* використовують для герметизації коробок тепло звукоізоляційну піну (*монтажну піну*). Це дорогий матеріал, але більш ефективний, витрачається менше часу для виконання робіт.

Із звичайною (або літньою) піною рекомендують працювати при температурі повітря від $+5^{\circ}\text{C}$ до $+30^{\circ}\text{C}$. Зимовою в народі називають піну з поліпшеною формулою, користуватися якою можна навіть при 10°C морозу. Деякі виробники заявляють, що їхня зимова піна буде добре працювати при -15°C , і навіть при -25°C .

Перед використанням балон зберігають при кімнатній температурі не менше 12 годин. Балон з піною ретельно збовтують приблизно 20 разів, щоб його зміст став однорідною масою. Для нанесення монтажною піною зазвичай використовують спеціальний пістолет. Після струшування балон відкривають і в перевернутому стані приєднують пластикову направляючу трубку або пістолет до клапана. Робоче положення балона – дотори дном (рис.3).

рис.3

У такому положенні він повинен перебувати протягом усього робочого часу. Поверхні, на які наноситься піна, повинні бути чистими та непильними. Шов заповнювати приблизно на половину, залишок заповниться піною при її розширенні, створюючи теплоізоляційний прошарок. Вихід піни контролюють натисканням на клапан. Забруднені місця та незатверділу піну можна видалити спеціальною очищаючою рідиною Somafix PU-CLEANER (рис.4). Напливи затверділої піни необхідно зрізати ножом, затверділу піну можна видалити тільки механічно (рис.5). Після цього покривають шаром силіконового герметика, який захищає коробку від вологи та гниття.

рис. 4

2. З'єднання великопанельних плит

Місця з'єднання великопанельних плит заповнюють цементним, цементно-вапняним розчином. В деяких випадках шви між залізобетонними плитами не заробляють врівень, а розшиваються – витягуючи русти, які приховують утворені тріщини і нерівності стелі. Для цього між плитами перекриття заповнюють клоччям і ущільнюють, тобто конопатять так, щоб клоччя було заглиблене на 15-20 мм. Потім залощують шов розчином і розрівнюють врівень з плитами.

3. Безпека праці при виконанні робіт

Працювати потрібно в робочому одязі, гумових рукавицях та захисних окулярах.

Під час конопачення потрібно дотримуватись правил техніки безпеки, особливо коли застосовуєте електрифіковані й ударні інструменти. Невміле поводження з ними може призвести до нещасних випадків. До початку роботи з електрифікованими інструментами ви зобов'язані пройти відповідний інструктаж з правил безпечної роботи.

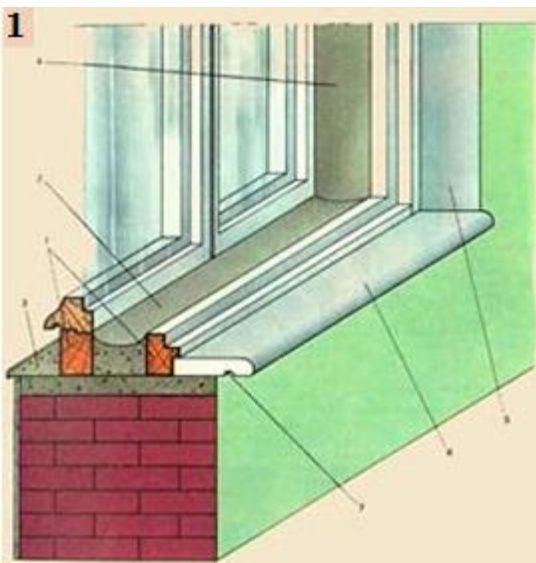
Під час конопачення верхніх ділянок використовують драбини, які треба вчасно очищати від налиплих розчину. Під час роботи потрібно не відволікатися, бути винятково уважним і зосередженим.

Питання для самоконтролю:

1. Яка послідовність виконання технологічних операцій під час конопачення коробок віконних та дверних прорізів, для виконання робіт традиційним способом?
2. За сучасними технологіями, за допомогою яких матеріалів виконують герметизацію між коробкою і прорізю?
3. Чи варто заповнювати проміжки клоччям до рівня поверхні коробки?
4. Яка перевага сучасних технологій над виконанням робіт традиційним способом?
5. Яке призначення хрестовини?
6. Яка послідовність виконання робіт при з'єднанні великопанельних плит, місць примикань.
7. Порівняйте, чим відрізняється сучасна технологія герметизації дверних і віконних коробок від традиційної за параметрами нижче:
 - Продуктивність праці під час будівництва.
 - Вартість роботи з урахуванням матеріалів, які використовуються.
 - Довговічність в експлуатації.

Визначення кута укосу і навішування правил.

Після влаштування блоків у віконних і дверних прорізах: кам'яних, цегельних, бетонних будинків (крім дерев'яних), доводиться штукатурити укоси, заглушини, улаштувати зливи й підвіконня.

Укоси роблять з кутом світанку, т. е. з скосом, залишаючи відстань між внутрішніми межами укосів вужчий, ніж між зовнішніми. Наприклад відстань коробок між укосами 1100 мм, а біля стін може бути 1400 мм або більше. Кут світанку всіх укосів усередині будівлі роблять однаковим. Кут світанку відмірюють косинцем з прибитою або пересувною планкою. Косинець вставляють в чверть коробки, а правила кріплять по планці.

Попередньо проконопачують усі щілини.

Заповнення віконного прорізу: 1 - коробка, 2 - нижня заглушина, 3 - злив, 4 - бічна заглушина, 5 - бічний укіс, 6 - підвіконня, 7 – слізник.

Рейки прикріплюють до поверхні затискачами, прибивають цвяхами або «приморожують» гіпсовим розчином. Спочатку закріплюють верхню рейку, перевіряючи рівнем її горизонтальність, потім бокові, вертикальність яких можна перевірити виском. Для підвищення продуктивності праці можна використовувати рамки для обштукатурення укосів потрібних розмірів з шириною дошок 100 мм. Усі напрямні мають бути паралельні відповідним брускам коробки. Площини укосів завжди роблять під тупим кутом до поверхні стіни. Для визначення місця закріплення напрямних рейок до коробки віконного блока застосовують дерев'яний кутник (рис. 2). Роботу виконують у такий спосіб. Заклавши кутник I у чверть коробки 2, реєчкою 8 визначають відстань між лінійкою кутника і напрямною рейкою 7. Затиснувши рукою реєчку в місці перетину її з кутником, їх приймають від коробки, а потім рейку міцно прибивають до кутника. При користуванні цим пристроєм визначають відстань від брусків коробки до напрямних рейок, які закріплюють на стіні. Частіше замість дерев'яного кутника використовують металевий. Пластинка кутника яка фіксує положення рейок, пересувається на потрібну відстань і закріплюється спеціальним гвинтом.

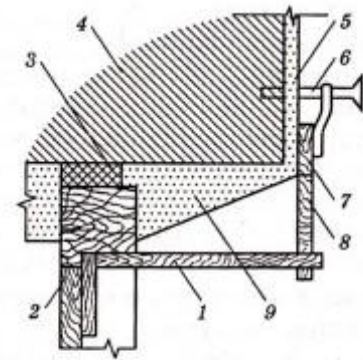
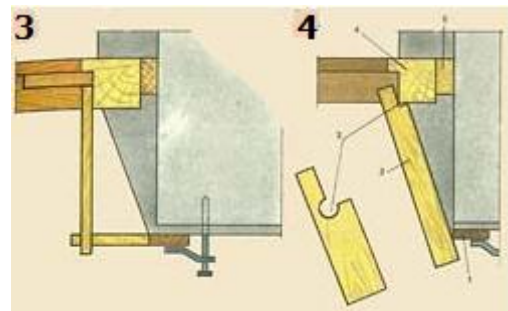

Рис. 2 . Установлення кута укосу за допомогою дерев'яного кутника:

1 — кутник; 2 — коробка; 3 — теплоізоляційний шар; 4 — стіна; 5 — шар штукатурки на стіні; 6 — рейкоутримувач; 7 — рейка; 8 — реєчка; 9 — укіс із штукатурного розчину

Косинець для визначення «кута світанку» на укосах; мал3.. Малки для розрівнювання розчину на віконному укосі: 1 - правило, 2 - малка, 3 - виріз, 4 - коробка, 5 – конопатка. Спочатку оштукатурюють верхній укіс, наносячи розчин будь-яким інструментом і розрівнюючи його малкою, виготовленої з обрізка тонкої дошки (тесу) с вирізом для проходу по петлях. Стороною з вирізом вона рухається по коробці, а без вирізу - за правилом. Виріз потрібний для того, щоб розчин був не на одному рівні з коробкою, а відступав на 15-20 мм. Тоді петлі на укосах залишаться вільними від розчину й не будуть заважати плетінням вільно відкриватися

Оштукатурювання верхнього (а) і бічного (б) віконних укосів. Після обладнання верхнього укосу навішують вертикальні правила й оштукатуривають бічні укоси.

Затирати штукатурку на укосах і заглибинах найкраще "врозгін". Нижні заглибини

завжди виконують із цементного розчину складу 1:3.

Витягування наличників (лиштви) навколо прорізів.

Для витягування *наличників (лиштви)* навколо прямокутних прорізів навішують по виску або по рівню правила (4) (рис.1) на відстані від усьонка укосу трохи більше ширини наличника. Спочатку шаблоном (6) витягують верхній (горизонтальний) наличник (1), а після – вертикальні бокові (2, 3), потім підвіконну тягу(5). Верхню частину наличника (1) витягують довшою, щоб зрізати її під кутом 45° і обробляють кут не з двох сторін, а тільки з однієї «на вус».

Витягувати наличник можна за допомогою малки (рис.4 попередня тема)

Для витягування півциркульних наличників прибивають дошку (4)(рис.2.) на рівні п'яти арки, знаходять центр і радіус кола. Після закріплюють у центрі *циркульний шаблон* (радіусну рейку) (3) з шаблоном (а), який складається з профільної дошки (2) і полозка (1). Шаблон обертаємо насухо навколо центра (O), визначаючи місцезнаходження наличника. Тоді на це місце накидають цементний або вапняний розчин і витягують шаблоном(а) криволінійну частину наличника. Прямокутну частину витягують шаблоном (6)по правилу , яке закріплюють по вертикалі на відстані від усьонка трохи більше ширини наличника.

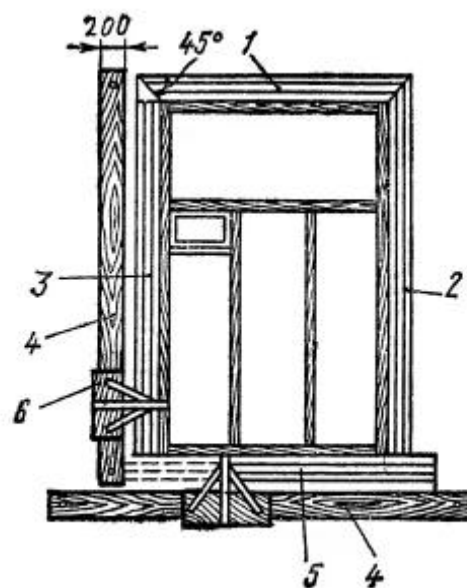

рис.1 Витягування наличників

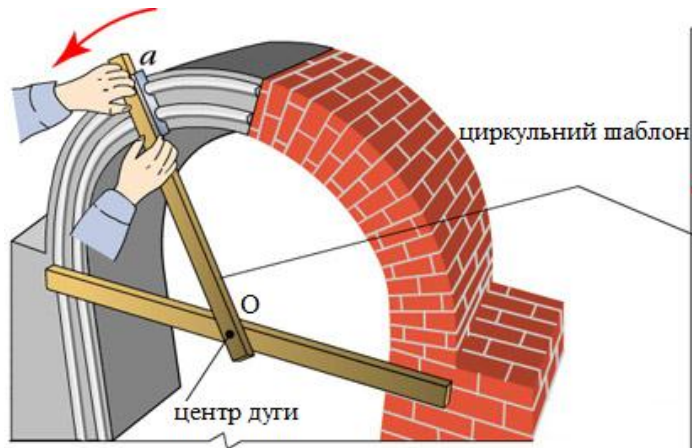

рис.2. Витягування тяг на півциркульних арках

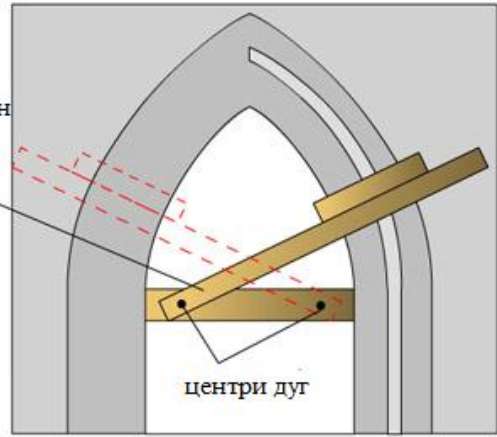
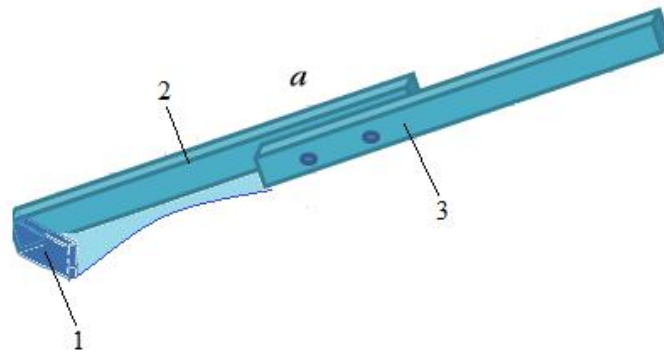

рис.3. Витягування тяг на стрільчатих арках.

Лучкові арки (рис.4) витягують з центру (O), розташованого нижче центра пів циркулярної арки. На коробових арках (рис.5) наличники витягують з трьох центрів O_2 , O_3 , а посередині – з центра O_1 .

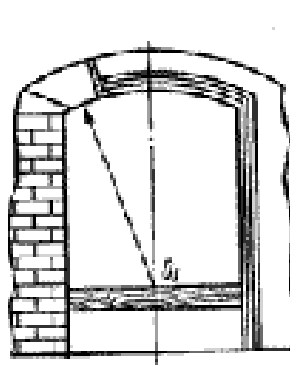

рис.4 Витягування тяг на лучкових арках.

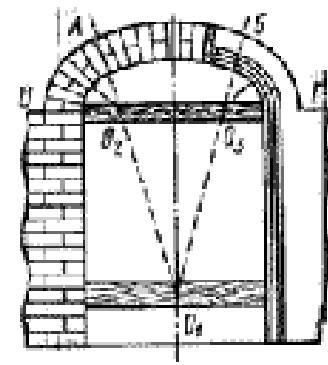

рис.5. Витягування тяг на коробових арках

Стрільчаті арки (рис.3) витягують з двох центрів.

Відливання і формування укосів.

Укоси не лише обштукатурюють, а й формують. Укоси попередньо провішують і вставляють 4 марки з гіпсу чи розчину, 2 – на краю укосу, а 2 – біля коробки. Замість марок у коробку можна забити 2 цвяхи.

Технологічні операції складаються з :

- виготовлення і підготовки форми;
- заповнення форми розчинним тістом;
- встановлення форми на укосі;
- зняття форми.

Виготовлення і підготовки форми. Укоси відливають на місці у формі. Форму роблять із сухої деревини, стругають, просочують-гарячою оліфою, висушують і фарбують за два рази олійною фарбою. Пофарбована форма не жолобиться і може прослужити тривалий час. Щоб форма легко знімалася, з лицьової сторони її можна оббити лінолеумом, клейонкою, листовою пластмасою. Деталі форми мають у з'єднаннях еластичні гумові прокладки, щоб вони могли трохи стискуватися від розширюється гіпсового або вапняно-гіпсового розчину, що застосовується при литві укосів. Якщо пружних прокладок не поставити, то відлитий з розчину укіс дасть тріщини і при зніманні форми може розвалитися. Форму встановлюють на клини, за допомогою яких її піднімають або опускають до потрібного рівня. Встановивши форму, до її бічних сторін прибивають рейки.

У формах для формування фасок укосів у кут, утворений дошкою і рейкою, прибивають брусок трикутного перерізу. Безпосередньо в отворах укоси формують таким чином. Форми виготовляють із цільних добре виструганих і просушених дощок за розміром укосів. Щоб дошки не жолобилися, по ширині їх з тильної сторони ставлять через 40 - 50 см шпонки, врізаючи їх в 1/3 товщини дощок. До однієї з поздовжніх граней дошки прибивають рейку, так щоб вона виступала за край дошки на 2 - 3 см. До рейки прибивають ручку (рис.1).

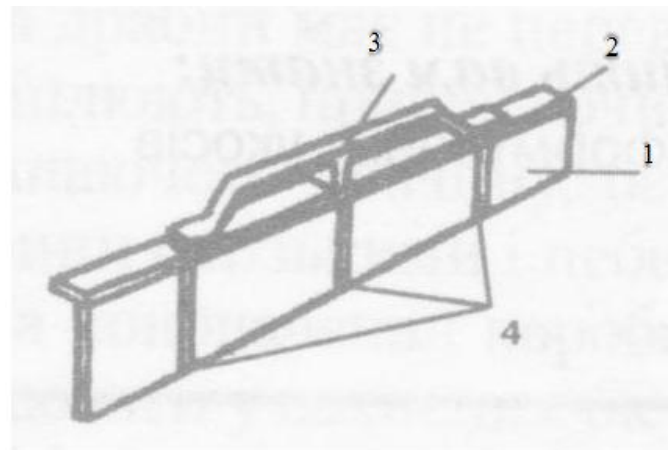

рис.1. Форма - шаблон для формування укосів:
1 - дошка; 2 - рейка; 3 - ручка; 4 - шпонки.

Заповнення форми розчинним тістом. Перед заливкою форму покривають мастильним матеріалом. Приготований розчин з осадкою конуса 7 - 9 см заливають через пазуху в простір між формою і стіною вручну або з розчинонасоса. Спочатку його заливають для утворення бічних сторін форми (бічних укосів), а потім встановлюють верхню рейку і відливають верхній укіс. Після схоплення розчину форму знімають і зачищають укоси.

Розчин для відливання деталей рекомендується складу 0,5:1:2 (цемент: вапно: пісок), а для установки 1:1:4 (цемент: вапно: пісок), або гіпс будівельний, формувальний (для зменшення витрати гіпсу, до тіста додають тирсу 1:3 (гіпс:тирса) золу, шлак-перліт або інший легкий заповнювач.). Таким же способом можна відливати і встановлювати віконні заглушини.

Встановлення форми на укосі. У [процесі](#) монтажу спочатку ставлять верхню деталь заглушин на розчині, потім бокові. Часто на вертикальних укосах роблять фаску.

Форми встановлюють на легкий складаний стіл-верстак (рис.2) довжиною 2 м, заввишки 0,7 м і шириною 1,2 м. По середині кришки столу прибивають позовжню обмежувальну стругану рейку заввишки 4 см, яка служить упором при установці форми на столі. Щоб затверділий розчин легше виймався з форми, її покривають змащенням (мильною [емульсією](#), тавотом і т.д.).

Пристаюючи до обробки вертикальних укосів, форму укладають на стіл так, щоб вона впиралася в обмежувальну планку. Готують потрібну кількість гіпсового тіста (в середньому 10 л для заповнення однієї форми).

Уклавши шар гіпсового тіста у форму, йому надають ухил до зовнішньої сторони форми і дають можливість трохи схопитися. Потім форму швидко підносять до отвору, один край спирають на нижню частину прорізу, швидко піднімають до вертикального положення і притискають до стіни в тому місці, де потрібно [встановити](#) укіс (рис.3). Форму ставлять по схилу чи рівню, простукують її тильну сторону (киянкою, дерев'яним молотком), ущільнюючи гіпсове тісто і усуваючи неправильність встановленої форми. Точно так само обробляють другий бічний укіс. Через 15 - 20 хв., тобто після схоплювання гіпсового в'язучого, форму потрібно ще раз постукати киянкою, щоб легше було зняти форму з укосу. Спочатку обробляють верхній укіс, а потім бічні. Після зняття форми укіс підправляють, замазуючи раковини і вибої розчиновим тістом (тим з якого був виготовлений укіс).

Техніка безпеки. Щоб уникнути травм, треба дотримуватися правил техніки безпеки. При оштукатурюванні укосів використовують [інвентарні](#) підмости. Всі цвяхи з коробок перед оштукатурюванням виймають, так як при русі малки ними можна поранити руки. Правила з цвяхами, зняті з віконних і дверних прорізів, ставлять в кут приміщення або складають біля стіни, попередньо вийнявши цвяхи. При оштукатурюванні по сітці працюють в захисних окулярах, так як падаючої від вібрації сітки розчин розлітається і може потрапити в очі. При роботі

Рис.2. Складальний стіл - верстак з укладеною формою - шаблоном

Рис.3. Встановлення форми на кутку та її припресування

з розчинами, що мають добавку алюмінату натрію, робочі надягають окуляри, гумові чоботи, рукавички і фартух. Для надання першої допомоги на місцях треба мати нейтралізуючі склади

1% - ного розчину оцтової кислоти або 0,5% - ного розчину двовуглекислої соди. Нейтралізуючі розчини зберігають герметично закритими в чистій скляному посуді.

Питання для самоконтролю:

1. Які матеріали використовують для формування укосів?
2. Чи влаштовують маяки перед формуванням укосів?
3. Які параметри треба враховувати під час виготовлення форм для формування укосів?
4. Для чого зворотній біт форми треба простукувати киянкою?
5. Через який час після встановлення можна знімати форму з укосу?

Обштукатурення укосів з допомогою правила.

Застосовуємо спосіб «під правило». Цілком підходящий спосіб і для тих, хто не штукатурив стіни повністю, а лише робить укоси після установки вікон.

Встановлюємо маяк в кутку. Накидаємо розчин і рівнем вдавлюємо маяк на потрібну глибину (рис.1).

Тепер нам знадобиться правило підходящої довжини. Встановлюємо його вертикально на укіс так, щоб цегла не виступала за його край. (рис. 2).

Рис.1. Встановлюємо маяк в кутку укосу

Рис.2. Встановлюємо правило необхідної довжини

Фіксуємо правило притискаємо. Свердлимо отвір, встановлюємо дюбель і саморізом притягуємо притиск з правилом до стіни. Перевіряємо вертикальність рівнем (рис.3).

Накидаємо розчин на укіс (рис.4).

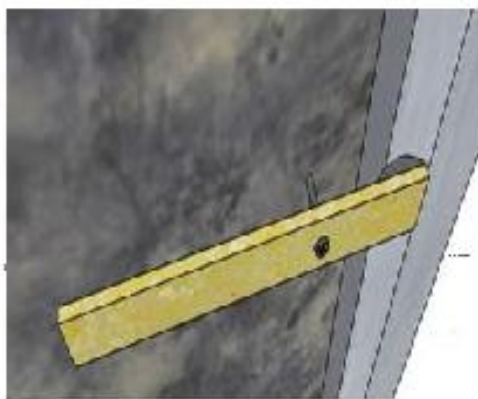

Рис.3. Фіксуємо правило.

Рис.4. Накидаємо розчин на укіс

Коли розчин зчепиться з поверхнею, та віддасть зайву вологу, необхідно зрізати зайве півтерком або рейкою (розрівнюємо) (рис.5).

Чекаємо поки підсохне (10-15хв.) і акуратно знімаємо правило, не на себе , а зсунувши по стіні в бік, так щоб не пошкодити кут (рис.6). Вирівнюють поверхню малим півтерком, теркою. На верхньому укосі натирають усенок. На бічних укосах залишають угорі частину гострого усенка завдовжки 200 – 300 мм, а внизу – плоскі чи заокруглені фаски.

Рис.5. Розрівнюємо розчин

Рис.6. Затирання кута

Не варто залишати на бічних укосах гострі усенки, тому, що вони швидко обламуються.

Поради.

Поетапний алгоритм виконання робіт починається з видалення надлишків монтажної піни. Для роботи використовується шпалерний ніж. Далі – по черзі.

- ✓ Перевірка укосів на міцність і цілісність — усі пофарбовані частинки, камінчики, стару німецьку штукатурку видалити, плями старої фарби і будь-якого жиру знежирити і зчистити.
- ✓ Обов'язково ґрунтуємо поверхню. Ґрунтовка взагалі є ідеальним матеріалом з величезним функціоналом — створює шорстку поверхню для зчеплення шпаклівки з основою, в складі містяться фунгіциди, що попереджають появу цвілі та грибка. Одночасно з цим ґрунтовка зміцнює основу.
- ✓ Підготовка розчину: розбавляння водою суміші згідно з інструкцією. Всипаємо суміш у воду, розмішуємо міксером, даємо настоятися і перемішуємо ще раз.
- ✓ Для роботи з кутами використовуються спеціальні «шпаклювальні куточки» — пронизаний отворами алюмінієвий профіль з ідеально рівним кутом. Досить нанести трохи розчину на кут, втиснути профіль і вирівняти його по рівню — це і буде відправною точкою для роботи. Але перед цим потрібно почекати, щоб суміш затверділа для стійкості куточка.

Питання для самоконтролю:

1. Які інструменти необхідні для опорядження укосів способом «під правило»?
2. Яким чином на бічних укосах виконують фаски?

Відео

Організація робочого місця штукатурки та підготовчі операції.

Перш ніж розпочати обштукатурення укосів, необхідно раціонально організувати робоче місце штукатурки (рис. 1) та виконати деякі підготовчі операції. Перевіряють міцність і вертикальність установлених коробок. Коробки конопатять.

Торець з боку приміщення необхідно закрити пароізоляційним матеріалом. С зовнішньої сторони стик бажано захистити спеціальної вологозахисним стрічкою, наприклад (ПСУЛ).

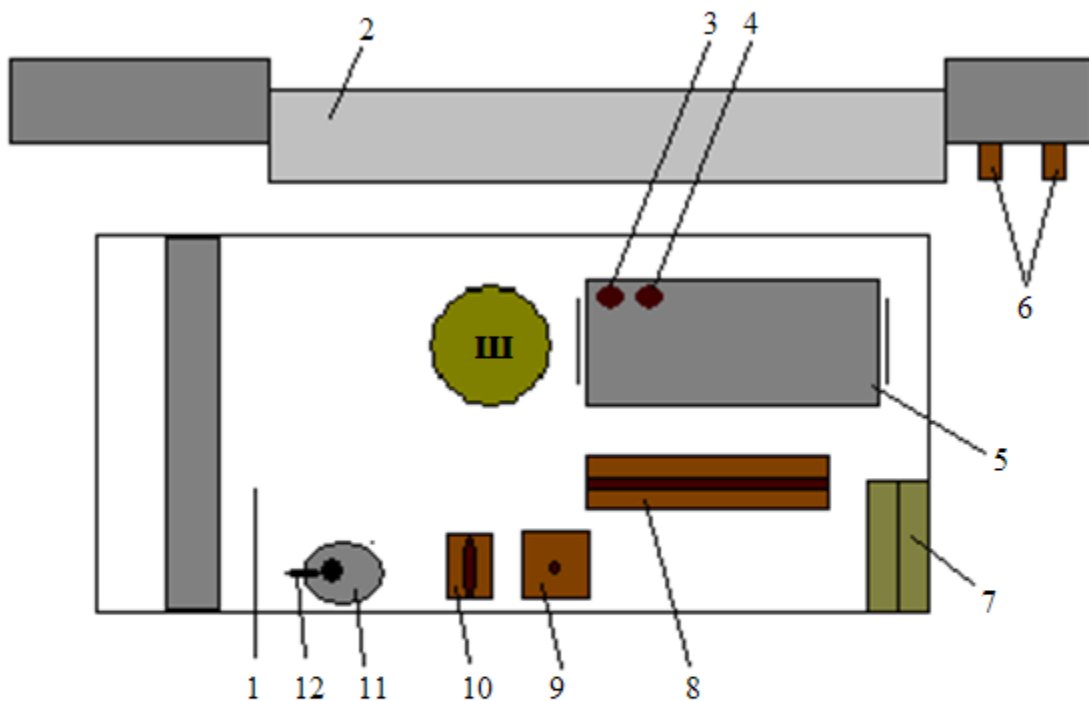

Рис.1. Схема організації робочого місця штукатура:
 Ш - місце знаходження штукатура; 1 - поміст; 2 - підвіконня;
 3 - кельма; 4 - ківш; 5 - ящик з розчином; 6 - маячні рейки;
 7 - ящик для інструменту; 8 - півтерок; 9 - сокіл; 10 - терка;
 11 - відро з водою; 12 - шітка.

Після цього слід встановити штукатурні кутові профілі з оцинкованого металу (рис.2) на гіпсовий розчин, одночасно забезпечуючи їх вирівнювання у двох площинах за допомогою рівня. Для цього потрібно вирівняти профіль у площині стіни щодо укосу, намагаючись зберегти його в площині стіни. Встановлені профілі, крім виконання функції маяка, будуть захищати кути від механічних пошкоджень.

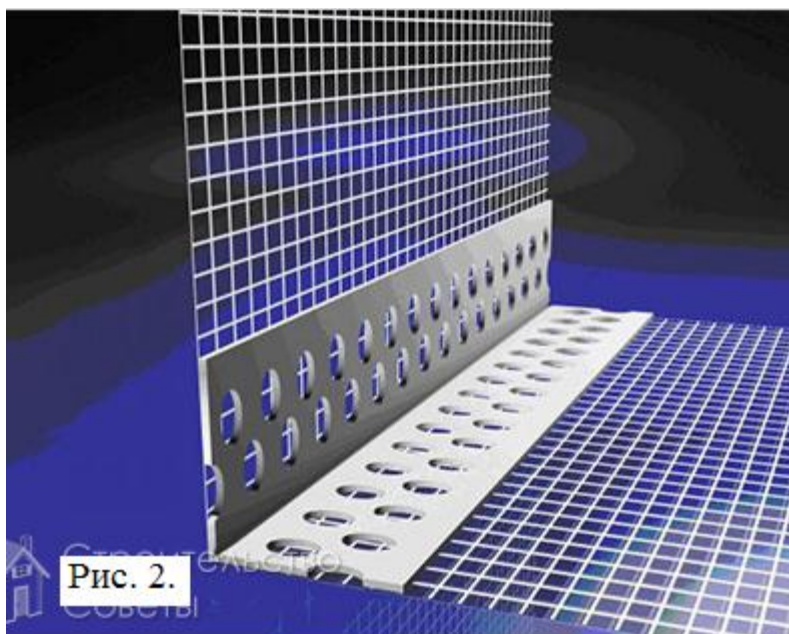

Рис. 2.

На наступному кроці до віконної рами необхідно приклеїти спеціальну привіконну планку, має дві полицки. Ближня до укосу полицка після штукатурки забезпечить утримання планки всередині укосу, інша полицка буде служити напрямною при штукатурці. На завершення підготовчих робіт слід заклеїти вікно захисною плівкою для захисту від бризок).

Іноді дуже товсті укоси (особливо верхні) армують, тобто натягують дрiт (або сітку) по цвяхах, забитих у стіну до штукатурення так, щоб їхні головки були заглиблені в штукатурний шар не менше ніж на 20-25 мм.

Потім встановлюють підвіконну дошку: дерев'яну на вапняно-гіпсовому розчині, бетонну, скляну чи мозаїчну – на цементному.

Місце, де буде встановлена дошка, очищають від будівельного сміття та пилу, змочують водою. Встановлюють дошку під кутом нахилу 1-20° у бік підлоги. Обов'язково потрібно зробити вивірку встановлення підвіконної дошки дерев'яними клинами, шматочками цегли. Вивірену дошку знімають і на це місце накидають розчин на 5 мм вище за поверхню клинів. На цей розчин кладуть підвіконну дошку і притискають її до клинів. Зайвий розчин знімають кельмою до рівня стіни і це місце затирають.

Кут сходу на укосах визначають за допомогою кутника з пересувною планкою.

До початку опорядження укосів стіни мають бути обштукатурені повністю або затерті біля прорізів завширшки до 50 см.

Для виконання робіт обов'язково потрібні матеріали та інструменти, які необхідно підготувати завчасно.

Виконувати всі роботи в спецодязі та спецвзутті, користуючись індивідуальними засобами захисту, дотримуючись ТБ. При необхідності пройти додатковий інструктаж

Залізнення цементної штукатурки.

Різні будівельні поверхні мають різні характеристики, а так само опір волозі. Наприклад, штукатурка, виконана на основі цементного розчину, володіє достатньо високою гігроскопічністю, яка за певних обставин може негативно позначитися на її зчеплення з підставою і опір механічному впливу. Крім цього з часом штукатурний шар може розтріснуватися або почати кришитися. При цьому існує досить старий спосіб, що дозволяє не тільки значно знизити поглинання цементних покриттів, але і підвищити їх поверхневу міцність. Він носить назву залізнення і полягає в додатковому насиченні цементним порошком або в'язким цементним тістом оброблюваних покриттів. Перед залізненням шар цементної штукатурки ретельно вирівнюють і затирають. Існує два способи залізнення: сухий і мокрий. Розглянемо технологічні операції залізнення докладніше.

Сухий спосіб. Цим способом можна залізнити тільки горизонтальні поверхні.

Беруть сито з розмірами отворів 0,5 - 0,7 мм і на нього насипають чистий цемент. Сито тримають над свіжо затертою цементною штукатуркою, струшують його і цемент тонким рівномірним шаром висипається на поверхню. Шар цементу має бути завтовшки 1,5 – 2 мм після цього цемент розрівнюють і ущільнюють кельмою чи відрізкою. Розрівнювати потрібно швидко, тому що він швидко вбирає вологу з сирій штукатурки і перетворюється на тісто.

Мокрий спосіб. Цим способом залізнять будь-які поверхні (як горизонтальні, так і вертикальні).

Цемент просіюють крізь сито з розміром отворів 0,5 – 0,7 мм і готують цементне тісто. На ледь просохлу цементну штукатурку намазують приготовлене тісто шаром 2 – 3 мм. Після намазування тісто загладжують відрізкою, кельмою чи сталеву гладилкою доти, доки поверхня стане гладкою. Шар підсохлого тіста можна затирати металеву теркою. Від ретельного і тривалого затирання цементне тісто стає майже чорним.

Для підвищення водонепроникності в розчин залізнення додають рідке скло.

Поверхня, заглажена мокрим способом, має вищу якість, ніж заглажена сухим способом.

Питання для самоконтролю:

1. Яке призначення залізнення?
2. Які переваги мокрого способу залізнення перед сухим?
3. По якій цементній штукатурці виконують залізнення мокрим способом?